

РЕШЕНИЕ

№ 1545

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 14-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ася Събева

Членове: Кристина Филипова
Даниела Христова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Даниела Христова Въззивно гражданско дело
№ 20221000501096 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XX от ГПК - Въззивно обжалване.

Образувано е въз основа на въззивни жалби подадени от всяка от страните в първоинстанционното производство, както следва:

1. Въззивна жалба с вх. Рег. № 265585 от 01.02.2022г., подадена от Прокуратурата на Република България, представлявана от Гр. Прокурор, чрез пълномощник Е. В. срещу Решение № 260229 от 18.01.2022г. постановено по гр.д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г. в частта, в която въззивния жалбоподател – ответник в първоинстанционното производство е осъден да заплати сумата от 5000 лева, присъдена като обезщетение за нанесени на В. Г. Т. неимуществени вреди, ведно със законна лихва в размер на 731.95 лева за периода от 15.10.2016 г. – деня на увреждането, до 15.03.2018 г. и законна лихва върху главницата, от 15.03.2018 г. до окончателното изплащане на задължението и сумата от 5000 лева, като обезщетение за нанесени на С. А. Та неимуществени вреди, ведно със законна лихва в размер на 731.95 лева за периода от 15.10.2016 г. – деня на увреждането, до 15.03.2018 г. и законна лихва върху главницата, от 15.03.2018 г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД. Прокуратурата на Република България, моли съда отмени решението в осъдителната част и да постанови друго с което да отхвърли претенциите на ищите. Отговор на въззивната жалба не е постъпил.

2. Въззивна жалба с вх. Рег. № 270126 от 21.02.2022г., подадена от В. Г. Т., от ЕООД "ВИТА

ВД“, от С. Л. А. – Т.а и от ЕООД „ДЕНИМ ВД“ срещу Решение № 260229 от 18.01.2022г., постановено по гр.д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г в частта, в която са отхвърлени претенциите на ишците. В отговор на Прокуратурата на Р България, оспорва фактическите твърдения във въззивната жалба, като ги счита за некоректно представени спрямо фактическите твърдения изложени в исковата молба и моли въззивния съд да потвърди решението в отхвърлителната част.

Съдът след като се запозна с въззивните жалби на страните и писмения отговор, съобразно служебните пределите на въззивната проверка приема, че **обжалваното решение е валидно и допустимо.** Относно неговата правилност и обосновааност в обжалваните части, констатира следното:

Първоинстанционното производство е образувано възоснова на предявени в условията на активно, субективно и кумулативно съединяване, осъдителни искове за непозволено увреждане предявени срещу Прокуратурата на Р България, с правно основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, както следва:

сумата от 37 223 лева, претендирана от „Вита ВД“ ЕООД, като обезщетение за претърпени имуществени вреди в следствие на незаконосъобразно претърсване и изземване извършено на 05.10.2016 г., от което са иззети над 500 артикули стоки, задържани в продължение на две години, унищожени и непродаваеми, ведно с обезщетение за забава в размер на 9 821.66 лв. за периода от 11.08.2015г. до 15.03.2018г.

Искът е изцяло отхвърлен с обжалваното решение.

сумата от 39 315 лева, претендирана от „Деним-ВД“ ЕООД, като обезщетение за претърпени имуществени вреди в следствие на незаконосъобразно претърсване и изземване извършено на 05.10.2016 г., от което са иззети над 500 артикули стоки, задържани в продължение на две години, унищожени и непродаваеми, ведно с обезщетение за забава в размер на 10 373.66 лв. за периода от 11.08.2015г. до 15.03.2018г.

Искът е изцяло отхвърлен с обжалваното решение.

сумата 40 000 лева претендирана от В. Г. Т. като обезщетение за неимуществени вреди изразяващи се в притеснения, съсипана търговска репутация и безпокойство претърпени в следствие от незаконосъобразно претърсване и изземване на стоки от магазина му извършено на 05.10.2016г., ведно с лихва за забава в размер на 10 554.40 лева, за периода от 11.08.2015 г. до 15.03.2018г.

Искът е уважен за сумата от 5000 лева и отхвърлен за разликата над 5000 до претендираните 40 000 лева.

сумата от 40 000 лева, претендирана от С. Л. А. - Т.а като, обезщетение за неимуществени вреди - притеснения, уронена репутация и безпокойства претърпени от нея, вследствие от незаконосъобразно претърсване и изземване на стоки извършено на 05.10.2016г., ведно с лихва за забава в размер на 10 554.40 лева, за периода от 11.08.2015г. до 15.03.2018г.

Искът е уважен за сумата от 5000 лева и отхвърлен за разликата над 5000 до претендираните

40 000 лева.

В исковата молба ищците са изложили следните фактически твърдения:

Представяваните от тях дружества извършват търговска дейност в централната част на гр. Видин, ул. „Папуджийска“ №50, бутик „Фреди“ в продължение на пет години. Търгуват със спортни стоки - дрехи и обувки, които закупуват от търговци на едро в Европа. На 05.10.2016г. в магазина нахлули множество униформени служители на МВР, които извършили претърсване и изземване на артикули от продаваните спортни стоки с различни марки, на обща стойност 76 538лв. За действието бил съставен протокол за претърсване и изземване от същата дата. Било образувано досъдебно производство ЗМ №245/2016г. по описа на РПУ Видин, пр.пр. №02267/2016г. по описа на Районна прокуратура Видин за това, че без съгласието на притежателя на изключително право, **неизвестен извършител** използвал в търговската си дейност, марка без правно основание - **престъпление по чл.172б ал.1 НК.**

Твърдят, че ответника – Прокуратурата на РБ, заедно с МВР уведомили медиите за постигнатия успех в борбата с престъпността. Новината за разбита „търговия с ментета“ в гр. Видин била публикувана като новина номер едно за деня, не само в местната преса, но съобщена и като новина чрез Българско национално радио, разпространена в социалните мрежи и станала достояние в цялата страна. В хода на разследването ищците, представили документи да поупакуват на стоките и в следствие на проведеното разследване се установило, че стоките са оригинални и са закупени от оторизирани търговци.

Твърдят, че стоките са върнати две години след изземването и са станали непродаваеми.

Твърдят, че са нанесени неимуществени вреди върху бизнеса им, граден повече от 10 години и върху репутацията им на търговци, тъй като цялата страна узнала, че ищците продават „ментета“.

Физическите лица – ищци изпитвали безпокойство, депресия, безсъние, заради съсипеаната им репутация. Ищцата С. Т.а през целия период на разследването приемала успокоителни лекарства.

Ответникът Прокуратурата на Република България в писмен отговор е оспорил предявените искове като неоснователни. Обосновал е възражение за не съставомерност на претенцията за непозволено увреждане относно авторството на деянието /действие или бездействие/ както и относно неговата противоправност. Въвел е фактическо твърдение, че иззетите веществените доказателства /стоки/ са върнати в законоустановените срокове, преди да е направено искане за тяхното връщане. Оспорил е първоначалната дата, от която се претендира лихва за забава, като е посочил, че претърсването и изземването е извършено на 05.10.2016 г.

Възоснова на събраните по делото доказателства, въззивният съд приема за установени следните факти:

На 05.10.2016 г. е извършено процесуално следствено действие - претърсване и изземване, което не е било одобрено от съда поради липсата на доказателства за неотложност на случая

или поради опасност от загубване, укриване или унищожаване на доказателства. На 27.10.2016 г. Прокуратурата е отказала да върне иззетите веществени доказателства. Постановлението за отказ е обжалвано пред Видински районен съд, който е оставил без уважение искането за неговата отмяна. На 22.06.2017 г. Прокуратурата отново е отказала за върне иззетите веществени доказателства. На 27.11.2017 г. е прекратено наказателното производство и със същото Постановление № 02267/2016 г., на основание чл. 111, ал.2 вр. Ал. 1 от НК иззетите вещи са върнати по списък на представляващите търговските дружества.

От събраните по делото гласни доказателства се установява, че ищците живеят и работят в гр. Видин отдавна, развиват търговия с вносни стоки и са добре познати в града. След извършеното претърсване и изземване, за което свидетелите узнали от медии и социалните мрежи, двамата ищци - физически лица тежко понесли загубата на авторитета, които имали като честни търговци, а бизнесът им с търговия на маркови дрехи бил поставен под съмнение относно оригиналността на стоката, която предлагали. В следствие на силния стрес се наложили медицински прегледи в гр. София, а здравословното състояние на „С.“ според свидетеля било необратимо.

От медицинската документация представляваща два амбулаторни листа за преглед на всеки от физическите лица ищци се установява, че и на двамата е поставена диагноза – посттравматично стресово разстройство, за което е предписано лечение с медикаменти.

От заключението по допуснатата комплексна ССч.Е и СОЕ се установява, че по приложения от вещото лице метод на пазарните аналози, пазарната стойност на вещите е определен като сумата от 25 037.32 лева – за стоките на „Вита ВД“ ЕООД и на 26 444.48 за стоките на „Деним – ВД“ ЕООД към момента на тяхното връщане. От същото заключение се установява, че към датата на изземването – 05.10.2016 г. пазарните стойности са – 30 971 лева за вещите собствени на „Вита ВД“ ЕООД и 32 712 лева за вещите собствени на „Деним – ВД“ ЕООД. От съотношението между двете стойности следва, че загубата в пазарната стойност на вещите е в размер на **5 933.68 лева** за „Вита ВД“ ЕООД и **6267.52 лева** за „Вита ВД“ ЕООД.

По отношение на **претенцията за имуществени вреди на юридическите лица ищци**, съдът приема следното: В първоинстанционното обжалвано решение, съдът е приел, че са налице всички факти от фактическия състав на непозволеното увреждане и преценката на въззивния съд в тази част е идентична. Налице е деяние – изземване на стоки, чужди движими вещи, предназначени за продажба, намиращи се в обект за търговия. Деянието е противоправно. Същото представлява процесуално следствено действие, за чиято законосъобразност се изисква или предварително разрешение на съд или последвало негово одобрение. Ответникът не е представил доказателства, за законосъобразност на процесуалното действие, в която и да е от неговите форми. Иззетите вещи са задържани с изричен отказ на Прокуратурата да ги върне в продължение на две години с мотив, че представляват веществени доказателства, обект на изследване за осъществен състав на престъпление по **чл.172б ал.1 НК, образувано срещу неизвестен извършител**. След

установяване на тяхната автентичност, наказателното производство е прекратено като несъставомерно. От това следва, че те са загубили качеството на веществени доказателства и представляват вещи, собствени на търговските дружества. Възможните вреди от незаконното им изземване и задържането им като веществени доказателства – са пропуснати ползи от реализиране на печалба, която представлява разликата между придобивната и продажната цена, с приспадане на разходите за реализиране на продажбите и платените задължения към фиска или имуществена вреда в следствие на погиване на вещите, която се определя от тяхната стойност на придобиване и пропуснатата полза в размера на печалбата, която би била реализирана ако вещите са били на разположение на търговците. В конкретния случай, ищите са въвели фактическо твърдение за тяхното унищожаване, т.е. погиване на вещи или привеждането ѝ в такова състояние, в което тя губи своето предназначение или търговския си вид и не може да бъде реализирана каквато и да е полза от нея.

С оглед разпределението на доказателствената тежест, ищите е следвало да ангажират съда с доказателства, че вещите след връщането им са в такова състояние, което да определя невъзможността им да бъдат ползвани като стока за продажба. Измежду тези доказателства, не е протокола за връщане на вещите, в който те са описани като съществуващи, без да е отразена разликата в състоянието, в което за иззети с протокол за претърсване и изземване, а после и подробно описани в протокол за друг вид процесуално действие, каквото е оглед. Измежду тези доказателства не е и заключението на вещото лице, което посочва стойностите след овехтяване на вещите, без обаче да има предвид, че стоките са луксозни и тяхната пазарна цена се формира и от фактори свързани с популярна и желана модна тенденция към датата на предлагане, която се губи след определен период от време. Искане за събиране на доказателства в тази посока не са направени както в първоинстанционното, така и във въззивното производство. Съобразно пределите на служебното начало и задълженията на въззивния съд, свързани с ТР № 2/2013 г., преценени в конкретното съдебно производство съдът приема, че заключението установява, обедняване свързано с овехтяване на стоките в периода, в който те са имали качеството на веществени доказателства, затова формира становище различно от първоинстанционния съд относно липсата на вреда. Имуществена вредата, във вида установена със заключението е в размер на разликата в пазарната стойност на вещите към момента на изземването, спрямо момента на връщането им, т.е. за сумата от **5 933.68 лева** за „Вита ВД“ ЕООД и сумата от **6267.52 лева** за „Деним ВД“ ЕООД. По отношение на тази вреда са налице и останалите предпоставки на неправомерното увреждане – **деяние**, в двете форми действие осъществено с изземване и бездействие – чрез не връщането им, обективизирано в изрични откази на Прокуратурата; **противоправността** – прекратяване на наказателното производство поради несъставомерност на деянието, произтичащо от установената в хода на досъдебното производство автентичност на вещите спрямо търговската марка, която носят; **причинно следствената връзка** между деянието и вредоносния резултат, която е пряка и се установява от липсата на други обстоятелства, които да имат отражение върху факта на промяната в пазарната стойност на вещите към двата момента на оценката им. Вината се

предполага до доказване на противното, то тъй като претенцията е към ЮЛ, отговорността е обективна безвиновна. По отношение на въззивната жалбата на Прокуратурата на Р България, срещу присъденото от първоинстанционния съд обезщетение за нанесени неимуществени вреди, съдът приема, че решението е правилно и обосновано. Макар и да не са собственици на вещите, физическите лица, които представляват дружеството носят отговорност за неговото управление. Физическите лица са и наказателно отговорни, а наказанията за престъпление по чл. 171б, ал.1 от НК е от една до шест години и глоба до десет хиляди лева. Съдът отчита, че физическите лица не са привлечени към наказателна отговорност, но отчита и обстоятелството, че в продължение на две години са били в очакване относно качеството, в което ще участват в него. Съдът също, отчита и факта, че образуването на делото срещу неизвестен извършител е следствие от липсата на доказателства за обективната страна на изпълнителното деяние. В тези случаи, функцията по обвинение е следвало да извърши предварителна проверка, а вместо нея е образувала наказателно производство при липсата на данни както за обективен, така и за субективен елемент от изпълнителното деяние. Извършителите, ако е имало изпълнително деяние от обективна страна, са били известни от момента на незаконосъобразното действие – претърсване и изземване. В продължение на две години, физическите лица ищци са били противоправно лишени от правото да управляват собствеността на дружествата, които представляват и под угрозата във всеки един момент от този период, да бъдат привлечени към наказателна отговорност.

Предвид изхода от спора, в полза Прокуратурата следва да бъдат присъдени разноси, съответни на отхвърлената част на всеки от обективно съединените иски. Ищците по отделно също имат право на разноси съобразно уважените части от исковите претенции, но не са претендирали такива нито в първоинстанционното производство, нито във въззивното, поради което съдът не присъжда разноси в тяхна полза.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260229 от 18.01.2022г., постановено по гр.д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г. в частта, в която е отхвърлен предявения от „ВИТА ВД“ ЕООД с ЕИК 1005588722, представлявано от управителя В. Г. Т., чрез адв. Н. Х. против Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор осъдителен иск за разликата над 5933.68 лева до 37 223 лева, претендирани като имуществена вреда, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД ведно със законна лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска 15.03.2022 г. до окончателното изплащане на задължението и за разликата над 182.23 лева до 9821.66 лева претендирани като мораторна лихва в размер на законната за периода от 11.08.2015 до 15.03.2018 г.

ОТМЕНЯ Решение № 260229 от 18.01.2022г., постановено по гр.д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г. в частта, в която е отхвърлена претенцията на „ВИТА ВД“

ЕООД с ЕИК 1005588722, представлявано от управителя В. Г. Т., чрез адв. Н. Х. против Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор за сумата от 5933.68 лева, претендирани като имуществена вреда, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД ведно със законна лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска 15.03.2022 г. до окончателното изплащане на задължението и за сумата от 182.23 лева, претендирана като мораторна лихва в размер на законната за периода от 11.08.2015 до 15.03.2018 г., и вместо, него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор ДА ЗАПЛАТИ на ВИТА ВД“ ЕООД с ЕИК 1005588722, представлявано от управителя В. Г. Т., чрез адв. Н. Х.,

сумата от 5933.68 /пет хиляди деветстотин тридесет и три точка шестдесет и осем/лева, представляваща имуществена вреда определена като загуба от разликата в пазарната стойност на вещите, иззети с Постановление за претърсване и изземване на 05.10.2016 г. и върнати на 27.11.2017 г. по пр. пр. № 022672016 г. по опис на РП – гр. Видин, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД,

ведно със законна лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска 15.03.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 86 от ЗЗД и

сумата от 182.23 /сто осемдесет и две точка двадесет и три/ лева представляваща мораторна лихва в размер на законната, за периода от 05.10.2016 до 27.11.2017 г., на основание чл. 86 от ЗЗД.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260229 от 18.01.2022г., постановено по гр. д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г. в частта, в която е отхвърлен предявения от „ДЕНИМ ВД“ ЕООД с ЕИК 105588737, представлявано от управителя С. Л. А. – Т.а, чрез адв. Н. Х. против Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор осъдителен иск за разликата над 6267.52 лева до 39315 лева, претендирани като имуществена вреда, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД ведно със законна лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска 15.03.2022 г. до окончателното изплащане на задължението и за разликата над 192.47 лева до 10373.66 лева претендирани като мораторна лихва в размер на законната за периода от 11.08.2015 до 15.03.2018 г.

ОТМЕНЯ Решение № 260229 от 18.01.2022г., постановено по гр. д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г. в частта в която е отхвърлена претенцията на „ДЕНИМ ВД“ ЕООД с ЕИК 105588737, представлявано от управителя С. Л. А. – Т.а, чрез адв. Н. Х. против Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор за сумата от 6267.52 лева, претендирани като имуществена вреда, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД ведно със законна лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска 15.03.2022 г. до окончателното изплащане на задължението и за сумата от 192.47 лева представляващи мораторна лихва в размер на законната за периода от 11.08.2015 до 15.03.2018 г.,

и вместо, него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор ДА ЗАПЛАТИ на „ДЕНИМ ВД“ ЕООД с ЕИК 105588737, представлявано от управителя С. Л. А. – Т.а, чрез адв. Н. Х.,

сумата от 6267.52 /шест хиляди двеста шестдесет и седем точка петдесет и две/ лева, представляваща имуществена вреда определена като загуба от разликата в пазарната стойност на вещите, иззети с Постановление за претърсване и изземване на 05.10.2016 г. и върнати на 27.11.2017 г. по пр. пр. № 022672016 г. по опис на РП – гр. Видин, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД,

ведно със законна лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска 15.03.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, на основании чл. 86 от ЗЗД и

сумата от 192.47 /сто деветдесет и две точка четиридесет и седем/ лева представляваща мораторна лихва в размер на законната, за периода от 05.10.2016 до 27.11.2017 г., на основание чл. 86 от ЗЗД.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260229 от 18.01.2022г., постановено по гр.д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г. в частта, в която Прокуратурата на Р България е осъдена да заплати на В. Г. Т. с ЕГН ***** сумата от 5000 /пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законна лихва от 05.10.2016 г. до окончателното изплащане на присъдената сума, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД и в частта, в която е отхвърлена претенцията за разликата над присъдената сума до претендираната от 40 000 лева, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД,

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260229 от 18.01.2022г., постановено по гр.д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г. в частта, в която Прокуратурата на Р България е осъдена да заплати на С. Л. А. – Т.а с ЕГН ***** сумата от 5000 /пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законна лихва от 05.10.2016 г. до окончателното изплащане на присъдената сума, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД и в частта, в която е отхвърлена претенцията за разликата над присъдената сума до претендираната от 40 000 лева, на основание чл. 49 вр. Чл. 45 от ЗЗД.,

ОТМЕНЯ Решение № 260229 от 18.01.2022г., постановено по гр.д. № 3637 по опис на Софийски градски съд за 2018 г. в частта за разноските и вместо него, ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „ДЕНИМ ВД“ ЕООД с ЕИК 105588737, да заплати на Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор, сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски в първоинстанционното производство, на основание чл. 78, ал. 3 вр. Ал. 8 от ГПК

ОСЪЖДА ВИТА ВД“ ЕООД с ЕИК 1005588722, да заплати на Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор, сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски в първоинстанционното производство, на основание чл. 78, ал. 3 вр. Ал. 8 от ГПК

ОСЪЖДА В. Г. Т. с ЕГН ***** да заплати на Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор, сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски в първоинстанционното производство, на основание чл. 78, ал. 3 вр. Ал. 8 от ГПК

ОСЪЖДА С. Л. А. – Т.а с ЕГН ***** да заплати на Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор, сумата от 100 Сто/ лева, представляваща разноси в първоинстанционното производство, на основание чл. 78, ал. 3 вр. Ал. 8 от ГПК.

ОСЪЖДА „ДЕНИМ ВД“ ЕООД с ЕИК 105588737, да заплати на Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор, сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноси във въззивното производство, на основание чл. 78, ал. 3 вр. Ал. 8 от ГПК

ОСЪЖДА ВИТА ВД“ ЕООД с ЕИК 1005588722, да заплати на Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор, сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноси във въззивното производство, на основание чл. 78, ал. 3 вр. Ал. 8 от ГПК.

ОСЪЖДА В. Г. Т. с ЕГН ***** да заплати на Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор, сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноси във въззивното производство, на основание чл. 78, ал. 3 вр. Ал. 8 от ГПК.

ОСЪЖДА С. Л. А. – Т.а с ЕГН ***** да заплати на Прокуратурата на Р България, представлявана от Гл. Прокурор, сумата от 100 Сто/ лева, представляваща разноси във въззивното производство, на основание чл. 78, ал. 3 вр. Ал. 8 от ГПК.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____